

En märkvärdig
Rättegång emellan
den odödlige
domedagsprofeten
Anders Berggr...

27 B f c Br. 1879

National Library
of Sweden

1879

Just. S. Rättegångs-
Samm. (S)

EN MÄRKVÄRDIG RÄTTEGÅNG

EMELLAN

DEN ODÖDLIGE DOMEDAGS PROFETEN

ANDERS BERGGREN

OCH

MORMONPRESTEN

L. M. OHLSSON

SAMT OM

JESU FÖRSONINGSDÖD.

Utdrag af Protokollet, hållet hos Stockholms Rådstufvu-Rätt den 14 Oktober 1879.

Till denna dag hade f. Bryggaren Anders Berggren undfått stämning å Skolläraren L. M. Olsson med påstående, som innefattas i följande stämmingsansökan:

"Till Stockholms Vålloflige Rådstufvu-Rätt! Som L. M. Olsson boende N:o 14 Ålandsgatan och föreståndare för ett derstädes etableradt Mormon-samfund, uti detta samfunds samlingsrum offentligen förkunnar och till annans förledande utsprider lärosatser, hvilka icke blott äro stridande mot den rena evangeliska läran utan mot Kristendom, Samhällsordning och allmän sedlighet, så anhålles ödmjukligen om stämning å honom med yrkande, att han måtte ådömmas strängaste ansvar efter gällande lag. Öppen talan, bevisningsrätt och ersättning för försummelse och rättegångskostnader förbehålles.

Stockholm den 4 October 1879.

Aldra Ödmjukast
Anders Berggren,
f. d. Bryggare."

Vid upprop af målet instälde sig parterne personligen; och upplästes stämmingsansökningen, hvarefter kändanden ingaf en så lydande skrift:

”Till Stockholms Välloflice Rådhus-Rätt. Som jag till denna dag instämt Mormonförsamlingens föreståndare för deras falska och vilseledande lära, alltså måste jag efter befallning ödmjukast anföra det som till sakens och sanningens upplysning lända kan. Gud har befallt mig att sätta rätt på jorden, Es. 42: 4, Gud har äfven tillsatt domare i sitt ställe, för att döma och afgöra tvistefrågor människor emellan på jorden, och embetet de föra är Guds embete, och när de sitta i Guds stad och ställe, böra de vara Gud lika i tal och åthäfvor, icke visa förakt eller hånande utlåtande, icke fälla vrånge och värdslösa utslag, som gynna den ena parten och störtar den andra, icke låta leda ut den rättsökande för det han påstår det som lag och rätt kräfver, — ty Jesus säger: den till mig kommer honom kastar jag icke ut Joh. 6; 37, och det är en stor föregelse att Lagen och Jesu lära skall föraktas och lemnas utan afseende; den som förargar en af dem, som tro på mig, honom vore bättre att en qvarnsten bundes vid hans hals och han sänktes ned i hafsens djup, Math. 18: 6. Ty hvad skola vi med lagar, om icke de skola åtlydas eller med Jesu lära, om den icke efterlefves, eller hvad skall Frälsaren vara till, om icke han skall komma efter löfte och frälsa det, som förtappadt är, — länge nog har förkunnats om förlossningen, den yttersta domen, de dödas uppståndelse och evigt lif, och det kan icke vara Guds mening att endast höra det löftet, men aldrig få någon ände på denna eländes tid eller komma i besittning af den utlofvade frälsningen. När Jesus satt på Oljoberget, frågade hans lärjungar, hvad det varder för tecken till din tillkommelse och verdens ände — då sade han: ”ser till ingen förförer eder — ty många falska profeter skola uppkomma och förföra många, Math. 24: 3, 11. Detta tecken har nu efter Jesu ord gått i fullbordan med de, som kallas mormoner, och Jesus säger: tiden instundar, följer dem icke efter, Luc. 21: 8. de äro falska för det de gå ifrån Jesu sanna och rätta lära” de förlita sig blott på Josef Smitt, att ingen frälsnings-

plan finnes, utan att låta sig döpas för att blifva salige, som är ett dåraktigt och falskt tänkesätt, som i allo förkastas vid Kristi domstol och nu sedan tiden är fullbordad, löftet gifvet, tecknet har försiggått, alltså vill Jesus komma som lofvat är och förlossa det fallna och förtappade människoslägtet och detta kan icke tillgå efter människofunder utan efter Guds visa uträkning och förordnande, hvilket Gud befallt mig att kungöra, att löftet och skriften skola varda fullbordade. Se hvad komma skall förkunnar jag framförat och ny ting förr än det sker låter jag Eder det höra, säger Herren E. 42: 9, Jesus säger: när sanningens anda kommer, skall han leda Eder uti all sanning, och det som ske skall, skall han förkunna Eder, Joh. 16: 13, 15, och det måste vara Gud obetaget att fullborda sitt löfte och tala med hvem han vill och behagar, såväl nu som i fordna dagar, då han befallte Noack att bygga arken, Abraham att offra sin son, Jonas att predika för staden Nineve, Mose att frälsa Israels släkte från den Egyptiska trälldomen och Faraos fångenskap. Och samma Guden lefver ännu, som då talade med sina män och vill nu uppfylla sitt gifna löfte att frälsa och förlossa allt sitt folk från döden och djefvulens fångenskap samt det trälldomsok, som, tryckt oss från tidens begynnelse. Gud vill att alla människor skola frälsta varda och hans vilja måste ske, men det kan icke, får icke, bör icke ske utan bättring, ~~tro~~ och lydnd.

Jesus säger, i himlen är ingen glädje, utan när en syndare sig omvänder och bättrar. Ack hvad glädje skulle icke himlens inneväanare få erfara om Jesus kunde härigenom vinna Mormonerna ifrån satans falska snara och deras vilseledande lärosats; att den är ovärdig vid Kristi Domstol är solklart, ty om den skulle vara gällande, måste ju alla da andra gå tillbaka och vara förlorade, det kan icke låta sig göra. Derfor säger Jesus: den plantering som vår himmelske fader icke planterat hafver skall uppräckas med rötter, Math. 15: 13, och Mormonläran har Gud aldrig planterat, derfore skall Gud den om rntet göra som skrifvit är i Corint. 1: 9, ty det går icke an att gå in uti Guds rike af egna funder, utan genom Jesus, som är den ende och rätta dör-

ren till fårahuset och genom honom skall det blifva ett fårahus och en herde, Joh. 10: 16, och huru detta skall tillgå har Jesus både muntligen och skriftligen sagt mig samt befallt mig att kungöra, Joh. 16: 13, och Gud sjelf säger till Moses: Jag skall uppväcka en såsom du är och gifva min ord i hans mun, han skall tala till dem allt det jag honom bjuda vill, 5 Moseb. 18: 18. Det är således icke jag som talar utan Gud genom mig och jag måste vara trogen och lyda honom och ingen annan Math. 24: 45, och jag måste lefvande med kropp och själ fram för Kristi Domstol och göra reda för mitt anförtrodda kall, ty Jesus säger: Jag skall utföra domen till en seger, Math. 12: 18, 20, och denna seger kan ingen död vinna, icke duger det att kalla en död till en domstol och vi hafva hört i många år, att Jesus skall återkomma och döma lefvande och döda, och det är tydligt och klart, att vi som lefva då icke dö, ty när de döda skola uppstå, hvarför skola då de lefvande dö? Så är ej Jesu mening ty han lefver och vi skola ock lefva. Nu beder jag och anhåller i lika ödmjukhet hos välsittande goda Rätten att för Jesu skull efter vår gällande lag 1 § af Kongl. förordningen af 23 Oktb. 1860. Såvida mina motparter icke vilja afstå från bedrägeriet och det som falskt och galet är för Gud, men jag får tillika anhålla om målets hvilande 3:ne månader eller till i början af Januari 1880, att jag må komma i tillfälle att kungöra det i stadens tidningar, ifall att någon af deras sekt gitter sig infinna och göra sin talan gällande. Jag begär del af protokollet för att veta dagen då det förekommer.

Stockholm den 14 Oktober 1879.

Ödmjukligen

Anders Berggren.

Utgifvare af Lifsens Bok samt odödlig enligt Jesu ord, E. 25: 8, Math. 16: 28, Joh. 5: 24."

Efter uppläsande häraf förklarade Käranden, att han å Svaranden yrkade ansvar, för det Svaranden skulle vid sammanträden i huset N:o 14 Ålandsgatan hvarje söndag från och med början af sistlidne sommar förkunnat och utspridt falsk lära.

Svaranden, som uppgaf, att han vore amerikansk medborgare och uppehölle sig härstädes endast såsom resande, men att han icke vore föreståndare för härvarande mormonsamfund, medgaf, att han på anmodan af sina vänner i nämnda hus urder den uppgifna tiden hållit religiösa föredrag, och påstod att Käranden icke vore behörig att härför mot Svaranden föra talan.

Efter öfverläggning afsades härefter följande:

Beslut.

Då den omständighet för hvilken Käranden begärt uppskof med målet icke inverkar på sakens utgång, kan samme begäran icke af Rådstufvu-Rätten bifallas.

Då parterna icke hade något vidare att anföra, beslöt Rådstufvu-Rätten efter öfverläggning följande:

Utslag.

Hvad Käranden mot Svaranden angifvit finner Rådstufvu-Rätten ej kunna till ansvar för Svaranden förandlea.

Härefter meddelades underrättelsen att den, som med detta Utslag icke åtnöjdes, egde att deruti hos Kongl. Majt. och Rikets Svea Hof-Rätt söka ändring genom besvär, hvilka skola underskrifvas af klaganden sjelf eller lagligen befullmäktigadt ombud samt sist innan klockan Tolf å Femtonde (15:de) dagen härefter, som denna oräknad, blifver Onsdagen den 29 innevarande October månad, till bemälde Kongl. Hof-Rätt ingifvas; men försummas det, skall klaganden hafva förlorat sin talan och besvären komma ej under pröfning. Afsades.

År och dag som ofvan.

På Rådstufvu-Rättens vägnar

Emil Eisen.

Till Kongl. Majts och Rikets Högloflige Svea Hof-Rätt, Stockholm.

Rådhus-Rättens femte afdelnings Dom den 14 dennes måste jag i djupaste vördnad mig besvära och öfverklaga.

Gud har befallt mig att sätta rätt på jorden, som skrifvet, är Es. 42: 4, men det är en svår sak då ingen rätt finnes. Det öfverklagade utslaget är i strid med Guds och mensklig lag, att mormonläran är för Gud en galenskap, falsk och bedräglig kan hvarje människa med sundt förnuft intyga, derföre vill Jesus den skall upp-ryckas med rötter och tillintetgöras som skrifvet är, och hade Rådhus-Rätten varit af Gudi, hade aldrig domen fallit efter djefvulens smak och till hans nytta och fördel, ty han vill icke mista någon han har uti sina garn; hade Domstolen varit såsom en Guds domstol bör vara, hade den med glädje och tacksambhet uppfyllt Jesu önskan och dömt efter det yrkade Lagrummet och 1:sta § af Kongl. förordningen den 23 Oktober 1860. Såvida de icke vilja afstå från det falska och förföriska som djefvulen dem ingifvit hafver och efter det Rådhus-Rätten är deras gynnare och medhållare, som visar sig tydligt af dess beteende och beslutets innehåll och derföre måste samma straff drabba dem, som de falske profeter som skrifvet är, Uppb. 20: 10, förty när man vid Rätten ödmjukt begär att rätt och sanning må vara gällande, då blifver man afvisad och rättens betjening äro icke heller sena att leda ut den rättsökande, detta är icke höfligt vid en Guda-Rätt. Men djefvulens barn göra djefvulens gerningar, derför säger Jesus: I ären af den fadren djefvulen och hans begär viljen I efterfölja, Joh. 8: 44. Jag är fattig, mycket fattig liksom Jesus och hans lärjungar voro, och vår lag stadgar att när den rättsökande styrker sin fattigdom, må han utan lösen erhålla rättens biträde; detta har blifvit mig vägrat, hvilket är ett lagbrott, och det är icke min rätt jag söker utan Jesu rätt jag strider för, att icke hans lidande och död skall vara förgäfvnes och han blifva en nolla och all skrift om intet.

Mormonerna påstå sig vara de siste dagars helige, det är nog sant, förthy de äro komne till ett tecken som Jesus sade skulle visa sig vid hans tillkommelse och verdens ända, de äro gudlige och helige i deras lefnads-sätt, men deras tro är falsk och deras dop en galenskap, ty skulle Gud förskjuta alla dem som ha varit och nu äro till utan dop, det kan icke låta sig göra, ty do-

pet gör ingen salig, som de tro; äfven är falskt att tro på uppfinnaren Josef Smitt och söka ett annat land; och tro att Zion är der och Kristus skulle komma dit när kan komma, detta är ogrundat; därför säger han, om någon säger, här är Kristus eller der, så tror det intet, Math. 24: 23, ty hans tillkommelse blifver, der åtalen är dit församlas och örnarne, v. 27, och nu efter i ären de siste dagars helige vill jag fråga eder om i kunnen uttyda och förklara de ord Gud och Jesus talat och skrifne äro.

1) Om det löftet är fullbordadt som Gud utgaf i paradiset, att kvinnans säd skall söndertrampa ormens hufvud. 2) Hvad Gud tänkte, när han utgaf Lagen på Sinai berg, då han visste att ingen den hålla kunde, — eller hvad menar Gud dermed att göra sin Lag herrlig och stor, Es. 42: 22. 3) Hvad uträkning hade Gud då han endast upptog tvenne lefvande till himla, Enoch och Elias. 4) Om det var Guds mening att sända sin son till jorden endast för att få honom misshandlad, sargad och mördad. 5) Om Jesu lekamen kan vara till nytta eller glädje för Gudaväsendet i himmelen, så blodig, uppstungen i sidan och törnbestungen som han är. 6) Huru många ha blifvit frälsta sedan Jesus led döden på korset eller hvarföre öfvergaf Gud sin son då han var stadd uti den värsta dödspinan, var det rätt det? 7) Huru många kan Jesus frälsa vid sin återkomst på yttersta dagen. 8) Hvad mente Jesus då han sade på korset det är fullkomnadt. 9) När människors frälsning sker, i dödsstunden eller sedan, då Jesus säger: ingen far upp i himmelen utan han, som for neder af himmelen, och Gud är icke de dödas Gud utan deras som lefvande äro, och Job säger, Herre ho prisar dig i grafven. 10) Hvarföre grät Johannes svärligen att ingen fanns värdig upplåta Lifsens bok och läsa den Uppb. 5: 4. Hvad menar Jesus dermed, all synd är förlåten, men säga något mot den helige ande blifver icke förlåtit i denna eller tillkommande verden. Math. 12: 21. 12) Hvarför säger Jesus: beder att eder flykt icke sker om vintern eller hvad menas: om icke de dagar varda förstäckte blifver intet kött frälst, eller hvad förstås dermed der åtalen är, der församlas ock örnarna, Math. 24: 28. 13) Hvad

menas att två skola mala på en qvarn, den ena bliver upptagen den andre qvarlåten. 14) Om Jesus behöfver några trogna vänner, som äro beredde att gå med in i brölloppsalen innan dörren stänges. Math. 25: 10. 15) Hvarföre skall himmel och jord förgås men Jesu ord skola icke förgås. 16) Om den tillkommande verlden bliver en ande-verld eller naturlig. emedan Johannes såg en stor skara klädde i hvita kläder och palmer i händerne, Uppb. 7: 9. 17) Hvad uträkning hade Gud då han gaf Abraham det löftet, att "i din säd skall allt folk på jorden välsignade varda," 1 Moseb. 22: 18, detta har Gud uppfyllt i Lifsens bok men hvilka skola då varda förbannade som skrifvit är, Math. 25. 18) Hvad menar Gud som säger, drag dig till minnes, låt oss gå med hvarannan till rätta och säg huru du vill rättfärdig varda. Es. 43: 26. 19) Hvad menar Jesus, som säger, jag hafver annor får, som icke äro af detta fårahuset, dem måste jag ock draga härtill och det skall blifva ett fårahus och en herde. Joh. 10. 20) Hvarför säger Jesus, hvilken är nu en trogen och snäll tjenare som Herren satt öfver sitt husfolk att gifva dem mat i rättn tid, Math. 24: 45, eller hvad menar Jesus med rättn tid, ingen dödlig menniska kan af eget förnuft uttyda alla dessa skriftens ord utan Gud sagt honom det och ingen kan förmena Gud att tala med den han vill, så väl nu som före Jesu död. Math. 11: 25, 27, äfven kan ingen hindra Gud att befalla den att lefva som tror sonen, aldrig hade jag kunnat skrifva Lifsens bok utan Gud befallt och sagt hvad jag skrifva skulle, samt förkunnat mig att lefva och icke dö, men undergå förvandling sedan domen är hållen och saligheten vunnen. Gud älskade så verlden att han utgaf sin enda sou och hvar och en som tror på honom skall icke förgås utan få ett evinnerligt lif, Joh. 3. Om jag skulle dö måste jag ju förgås i grafven och då skulle Jesus vara en lögnare och skriften icke gälla, — äfven säger han, den som genom honom är gången ifrån döden till lifvet, 66: 5, 24, således kan jag bestämt säga och skrifva mig för odödlig och alla, som tro sonen kunna fritt och bestämt säga detsamma. icke hade jag stämt Mormonerna utan Gud befallt mig det, ty Jesus behöfver dem på sin sida, och

man skulle tro att de siste dagars helige icke skulle vara så gudlösa utan lyda Jesu ord och tro honom. Rådhus-Rättens kort fattade beslut, som öfverklagas, visar en gudlös och uppenbar vårdslöshet, men om Kongl. Hof-Rätten är mera täck och Gudi behaglig samt tager saken i öfvervägande, begär jag ändring. hvarom icke är det mig likgiltigt ty jag har en Öfver-Rätt att vända mig till, der jag vet att rätt och sanning blifver gällande och man blifver icke afvisad.

Stockholm den 28 Oktober 1879.

Anders Berggren.

En odödlig trogen Herrans tjenare. Math. 24: 45.

Till Riksdagens Herr Justitie-Ombudsman!

Som Notarien vid Stockholms Rådstufvu-Rätts femte afdelning Emil Eisen, oaktadt företeende af hosgående fattigdomsintyg, vägrade att till mig utlemna expeditionerna gratis uti ett af mig anhängigt brottmål mot Mormonpresten L. M. Ohlsson, utan aftog mig 1 krona 50 öre för påskrift å stämningen och 5 kronor för protokollet, hvilka penningar jag nödgades låna, innan jag kunde erhålla expeditionerna, så får jag denna girighet, detta lagbrott till Herr Justitieombudsmannen för åtals anställande anmäla, yrkande ansvar å Eisen enligt lag, att han måtte kännas skyldig till mig återgifva pennin-garna. Skulle dylikt oskick opåtalt få passera, skulle ingen fattig få en enda expedition och lagen om den fattiges rätt till fri rättegång endast vara tomma ord och endast en gränslåt på lagstiftningen tillkommen för att pråla, men icke för nytta.

Förklaring utbedes få med påminnelser bemöta.

Stockholm den 3 November 1879.

Aldra ödmjukast

Anders Berggren.

f. d. Bryggare.

Adress Hotell Riga.

Tillägg.

O huru många orättvisa domare, konungar och furstar, biskopar och prester, boktryckare och tidningsutgivare, med flera som icke tro Jesu ord, eller lyda hans lära, vilja och befallning, — och derföre få höra med förskräckelse vid Kristi domstol af himmelens härolder eller konung det domsbeslutet Jesus förkunnade dagen före sin död: Går bort ifrån mig i förbannade, uti evinnerlig eld, som djefvulen och hans englar tillredd är. Math. 25: 41, och dessa Jesu ord komma att gå i fullbordan, såvida ej en sann omvändelse, bättring, tro och lydnad sker dessförinnan, ty vid evighetens öppna port, der frågas blott hur du har gjort och lefvat här på jorden. Der frågas om du klädt den nakne, herbergerat den husville, mättat den hungrige, besökt den sjuke och den som i häktelse kommen är, och det I icke hafven gjort en af dessa det hafven I icke gjort mig, och desse skola då gå uti evig pina, v. 45: 46. Dessa Jesu ord äro stränga och hårda, men äro ändrade i Lifsens bok då tro och lydnad sker.

Mången tror att Jesu pina och död på korset utgjorde försoning och godtgörelse för otro, olydnad, och uraktlåtenhet af Jesu bud, men det är ingen möjlighet, ty Gud sände icke sin son till jorden för att misshandlas, pinas och på ett oskyldigt sätt såras och mördas för världens synder, öfverträdelser och otro, utan för hela världens frälsnings skull.

Ty det skulle varit en besynnerlig och orättvis Gud, om han antagit sonens svåra dödspina såsom förnöjelse och betalning för alla de synder som voro begångna så långt före Jesu dödspina, och sedan alla som kunde begås till tidens slut. Detta är en orimlighet samt det galnaste man kan tänka sig, hvilket en rätt kristen med sundt förnuft måste kunna förstå och begripa, att den ene Guden icke kunde försona och förnöja den andre, för det att satan fastspikade honom på ett kors för att pinas och dö.

Icke tager Jesus sina ord tillbaka för det han måste utstå en svår och pinsam död. — Nej, visst icke, hans ord måste vara gällande, trodde och åtlydde, om någon

frälsning skall vinnas. Om Jesus vore försonad och låte sig nöja som det nu är, blefve ingen människa frälst och det är en sanning som ingen motstrida kan, fast ingen vill tro det, sedan Jesus utstått den svåra döds-kampen och från döden uppstånden var, infann han sig hos sina lärjungar och straffade dem för deras otro och hjertas hårdhet, samt befalde dem att gå ut i hela världen och lära allt folk och den som tror skall varda salig, men den som icke tror skall varda fördömd. Marc. 16. med tron kan man försätta berg, med tron kan man utdrifva djeflar, heter det, med tron kan man vinna lif och salighet, men den som icke tror han vinner fördömelse. Jesus säger, när sanningens ande kommer, han skall leda eder uti all sanning, han skall icke tala af sig sjelf men det han hörer skall han tala, och det som ske skall, skall han förkunna eder, Joh. 16. Nu är sanningens ande kommen som Jesus sändt hafver, för att förkunna det som ske skall, men ingen vill tro Jesu ord.

Gud sade till Mose, jag skall uppväcka en såsom du är och gifva min ord i hans mun, han skall tala allt det jag bjuda vill, 5 Moseb. 18: 18, det vill ingen tro derföre äro alla otrons barn ock detsamma som den ondes tillhörighet, derföre är det en ganska bedröflig sanning, som Gud beklagar sig genom Esaias, att det är ett röfvadt och skinnat folk, de äro allesammans snärjde uti kular och bortgömde uti fångahus, äro vordne till rof och ingen hjälpare finnes som söker rätt på lem igen. Es. 42: 22, allesamman säger vår Gud äro bortgömde uti djefvulens kular och hans fångahus, och det vill säga Mormoner, Baptister, Metodister, Lutheraner och Waldenströmare, ingen lärosats är efter Guds bud eller gällande vid Kristi domstol emedan ingen tror och lyder Jesu ord. Uti 24 år har Jesus låtit förkunna om sin ankomst, vår förvandling, de dödas uppståndelse som skrifvit är, mer ännu har ingen trott Jesu ord som han talade under sin vandring på jorden, ingen vill tro att den samme Guden skall blifva rådande och är till som talade med Noak, Mose och flere, utan alle äro de insnärjde uti otro, lust och högfärd och uti en sofvande säkerhet.

Satan har många tjenare, som vilja hindra Jesus att uppväcka det sofvande människoläget, och just i skrifvande stunden kom hans tjenarinna och kastade ut matvaror och skrifsaker m. m. oaktadt hon icke är egare af rummet, och Jesus säger, med det mått i måten skall eder mätet varda. Math. 7, och det i hafven gjort en af mine, det hafven i gjort mig, äfven säger han, du skall älska din nästa såsom dig sjelf, men när du icke älskar nästan som du ser, huru kan du älska Gud som du icke ser, men ingen vill lyda och tro Jesus för att vinna det eviga lifvet samt undfly Guds och Lamsbrens vrede, — ty det är skrifvit hvilken som tror sonen, han hafver evinnerligt lif, men den som icke tror sonen skall icke se lifvet utan Guds vrede skall blifva öfver honom Joh. 3: 36, Uppb. 6: 16.

Men nu frågar Jesus, huru länge vill du vara otrons barn, djefvulens tjenare och i hans fångenskap, vill du vara i dödsens och satans våld i evig tid och under Guds vrede, både i denna och den tillkommande verlden eller hur? Jesus liknar sin ankomst vid ett bröllop och 10 jungfrur, som alltid upplysa en bröllopsal, men då nu brudgummen dröjer, äro de alla sömniga och sofva, Math. 25: alla äro de sofvande säger Jesus, och här fins ingen Gudamakt som kan väcka dem innan brudgummen kommer och dörren stänges. v. 10.

Här finnes många religionssekter, mormoner, baptister, valdenströmare, fosterlands-anhängare m. fl., men ingen af desse finnes vakande eller äro försedde med den rätta trons olja i sina lämpor, icke fem som Jesus behöfver vid sin ankomst och utlofvade bröllop, men hvar och en sofver i säkerhet uti sin lärosats, de tro sig vara rättfärdiga för det de gå ofta i bönehus, håller nykterhetsmöten o. s. v., de tro sig kunna ingå i Guds rike af egna funder och för det de gå ifrån stadskyrkan, desse kallar Jesus för tjufvar och röfvere. Joh. 10: ty de vilja icke ingå genom den rätta dörren, Jesus som är den gode herden och skall göra alla till ett fårahus och en herde, v. 16: det vill säga, en lära, en Gud och ett folk, så är Jesu mening. Men desse förutnämnde vilja icke tro och lyda Jesus, lifvets herre som lefver och vill att vi skola ock lefva, emedan han icke

kan hålla bröllop med döda människor, och det går icke an att göra skriften till lögn, och Jesu ord till intet.

Verldens och otrons barn tycka väl underligt vara att jag skrifer mig för odödlig, men det kan jag med säkerhet göra, ty jag har både muntligen och skriftligen tillsägelse derom. Gud säger att döden skall platt uppsluka varda och borttaga sin folks försmädelse i alla land Es. 25: 8. Jesus säger hvilken som tror honom som mig sändt hafver, han hafver evinnerligt lif och kommer icke i domen, utan är gången ifrån döden till lifvet. Joh. 5: 24, och några skola varda som icke skola smaka döden till dess de få se människones son komma i sitt rike. Math. 16: 28.

Syndens lön är döden och vi kunna gerna tro då Gud öfvergif sin son i dödsstunden på korset, att han öfvergifver ock en syndig människa, ty Gud är icke de dödas Gud, utan de som lefvande äro Math. 22: 22. Men du otrons barn och Guds ords föraktare, svärjare och Guds nams missbrukare, du vet att Herran skall icke låta honom blifva ostraffad som hans namn missbrukar, — du svärjer och ber djefvulen fara i själen och anfakta dig, huru kan du då tro att Gud kan taga dig när du dör, aldeles omöjligt, utan densamme du lyder och tjenar i tiden, måste du tillhöra i evigheten eller till dömedag, men öfvergif djefvulen medan tid är, förkasta lögnen och det falska och förföriska, tro och anamma sanningen, sök nåd och förlåtelse hos Jesus innan det är försent, ty det är försent för deliqventen eller den lifdömde sedan den förbannade bödelbilan skildt hufvudet från kroppen, likaledes är försent att söka nåd hos Jesus sedan den förbannade döden afskurit lifstråden och lekamen ligger liflös i grafven, att söka nåd hos Jesus det går lätt, du behöfver icke frukta att du gör det förgäfves såsom det tillgår hos konungamakten här, den lifsökande går miste om nåden, den världsliga öfverheten tillställer krig och dräper många tusen hvilket Gud förbjudit, men det fråga de icke efter, men om en undersåte som satan fått makt med och i en öfverilning dräper sin nästa, han skall mista hufvudet utan nåd och förlåtelse, tänk om Gud, skulle vara så onådig mot eder, här fins ingen synd så svår än icke Gud för-

såter den om man ber derom, men konungamakten vill icke likna Gud.

Satan är djup och illfundig, först förmår han undersåten att dräpa och sedan vill han konungen skall göra detsamma, ty den som befäller eller låter dräpa är lika. Låta dräpa har Gud alldrig befallt, utan det är af djefvulen, ty han har varit en mandråpare af begytnelsen. Joh. 8: 44.

Jesus är den gode herden, han har låtit sitt lif för fåren, han har öfvervunnit döden och djefvulens våld för den som tror, och han bjuder dig i dag till sitt bröllop och det eviga lifvet, hvilket kan vara dig en stor glädje, liksom röfvaren Barnabass då fängelsedörren öppnades och han får höra, du är fri, när han med fruktan och bäfvan väntade att bommarne skulle frångas och han utföras till korsets död, men får istället höra, du skall gifvas lös, Jesus Judarnes konung har gått i ditt ställe, min penna är för svag att beskrifva den glädjen som öfverraskade honom vid det tillfället, äfvenledes kom en glädje öfver mig när jag fick höra af Jesu mun, att du är fri från den lekamliga döden, men skall utföra domen till en seger. Math. 12: 20, alla kunna glädjas åt ett sådant budskap, att vara fri från döden; ty alla hafva vi en och samma fader och frälsare, alla äro vi pilgrimer och stadde på resa till ett bättre land, alla sträfva vi efter ett och samma mål, alla vill Jesus hafva till ett fårahus, ty alla har han lidit döden för på det att alla som tro på honom äro fria, och han säger: I skolen förstå sanningen och den skall göra eder fri, Joh. 8: 32, och när sonen gör eder fri, då ären i rättsligen fria från döden och satans våld, döden hör djefvuien till, och lifvet hör Gud till; Gud hafver skapat människan med förnuft och fri vilja, och nu står det fritt att välja lif eller död, — om du vill höra Gud till eller djefvulen, men lifvet måste vara kärare än döden, ransaka skrifterna säger Jesus och tro dem, och förnim hvilken andes barn du är; ty det går icke an att rusa fram till Kristi domstol med ett sofvande samvete och ett stolt hjerta, utan en blifver född på nytt kan han icke se Guds rike, Joh. 3: 3.

När Jesus gjorde sitt afskedstal med sina lärjungar

sade han, om jag går bort, skall jag likväl komma igen och taga eder till mig, att hvar jag är skolen i ock vara, Joh. 14: 3. Nu vill han uppfylla sitt löfte, ty han kan icke vara en lögnare utan håller det som talat och lofvat är, men om de na hans återkomst får ingen veta bestämd dag och stund, dock någon vinter blifver det visst icke, men hvilken sommar vet jag intet, och därför bör hvar och en sköta sitt kall han är tillsatt och innehar, men likväl göra sig beredd och vaka, ty I veten icke hvad stund Herren varder kommande, Math. 24: 42, och för att ingen skall frukta eller rädas för hans tillkomst, har han sändt sin tjänare till att förkunna och bjuda gäster till hans glädjefulla återkomst, ty han kommer icke för att döma verlden, utan frälsa den, Joh. 3: 14, därför säger Jesus, hvilken är nu en trogen och snäll tjänare, som Herren satt öfver sitt husfolk, att gifva dem mat i rättan tid, Math. 24: 45. Hvad menas med rättan tid? Före Jesu återkomst är rättan tid, ty icke går det an för de, som skola hålla bröllop, att vänta att göra i ordning tills brudparet äro inne i salen, icke går det an för den som är tillsatt att gifva husfolket mat i rättan tid, att vänta till den skall spisas och matklockan lemna sitt ljud ifrån sig, likaledes är det nödvändigt att laga i ordning den maten eller trösten som folket behöfver vid Jesu ankomst och domsens dag, då solen blifver mörk och månan gifver icke sitt sken, och himmelens krafter bäfva, Math. 24: 29, och då behöfver folket tröst, som Jesus liknar vid mat, om det någonsin behöfver tröst, blifver det då, därför säger Jesus, när detta sker lyfter eder hufvuden upp, ty då nalkas eder förlossning, Luc. 21: 28, Jesus har aldrig lofvat någon förlossning förr än vid sin återkomst, och då säger Herran Gud, tröster mitt folk ty Herrans härlighet skall uppenbarad varda, och allt kött skall se att Herrans mun talar, Es. 40: och allt kött skall se Guds salighet, Luc. 3: 6, och det skall ske, att ho som hälst som åkallar Herrans namn skall frälst varda, ty på Zions berg och Jerusalem skall salighet blifva, Joelsb. 2: 32.

Dessa Guds ord liknar Jesus vid mat, som tröstar folket i nödens stund, som är den rätta tiden då tröst

behöfs och jag nu meddelar, derfore säger Jesus, salig är den tjenaren som hans herre finner så görande när han kommer, Math. 24: 46, och han skall sätta honom öfver alla sina egodelar v. 47. Verldens frälsning kan icke ske efter människofunder utan efter Guds visa och välställda uträkning.

O haru olyckliga skulle icke vi vara, om så finge tillgå vid Kristi domstol som verldens vise det tyda och satan vill hafva det, att den ena människan skiljes från den andra, den ena makan från den andre, barn från föräldrar och dessa från barnen, somliga till evigt lif, glädje och salighet, och somliga till evig pina och fördömselse, der skulle aldrig blifva någon glädje i Guds rike, när deras vänner och anhöriga befundo sig i pinorummet.

Gud skapade människorna till evigt lif och efter sitt eget beläte, och det skulle vara en hård, obarmhertig och orättvis skapare, om han kunde öfvergifva sina skapade varelser åt djefvulen att behålla i evig tid, nej visst icke, derfor sände han sin son att frälsa det som förtappat var och är, och det är icke eder himmelske faders vilja att någon af hans små skola förtappade varda, Math. 18: 14, och den Gudarösten skall nu gå i fullbordan som Betlehems herdar fingo höra den natt Jesus föddes: Si jag budar eder stor glädje, hvilken allt folk vederfaras skall. Luce 2: 10.

Jag är af fattigdom hindrad att meddela uttydning och förklaring öfver de ord Gud och Jesus talat som skrifne äro.

A. Berggren.

adress: Hotell Riga.

Utgifvare af Lifsens bok, som skall dömas efter vid Kristi domstol. Uppb. 20: 12.

Pris 15 öre.

Stockholm, Lund & Anderssons boktryckeri 1879.